כ: היה נוטל פרק שלישי סוטה

חוץ מפרשת סוטה בלבד רבי יעקב אומר משמו [א]חוץ מפרשת סוטה של מקדש מאי ביניהו א"ר ירמיה למחוק לה מן התורה איבא ביניהו והני תנאי כי הני תנאי דתניא [ב]אין מגילתה כשירה להשקות בה סוטה אחרת רבי אחי בר יאשיה אומר מגילתה כשירה להשקות בה סוטה אחרת אמר רב פפא דילמא לא היא עד כאן לא קאמר ת"ק התם אלא כיון דאינתיק לשום רחל לא הדרא מינתקא לשום לאה אבל תורה דסתמא כתיבה הכי נמי דמחקינן אמר רב נחמן בר יצחק דילמא לא היא עד כאן לא קאמר רבי אחי בר יאשיה התם אלא במגילה דאיכתוב לשום אלות בעולם אבל תורה דלהתלמד כתיבה הכי נמי [ג]דלא מחקינן ורבי אחי בר יאשיה לית ליה [ד]כתב לגרש את אשתו ונמלך מצאו בן עירו ואמר לו שמי כשמך ושם אשתי כשם אשתך פסול לגרש בו אמרי התם [ה]וכתב לה אמר רחמנא [ו]בעינן כתיבה [ז]לשמה הכא נמי [ח]ועשה לה מאי עשייה מחיקה: אינה מספקת לשתות עד שפניה [כו']: מני ר"ש היא [ט]דאמר מקריב את מנחתה ואח"כ משקה דכמה דלא קרבה מנחתה לא בדקי לה מיא דכתיב [י]מנחת זכרון מזכרת עון אימא סיפא יש לה זכות היתה תולה לה אתאן לרבנן דאי ר"ש האמר [יא]אין זכות תולה במים המרים אמר רב חסדא הא מני ר"ע היא דאמר [יב]מקריב את מנחתה ואח"כ משקה ובזכות סבר לה כרבנן: והם אומרים הוציאוה וכו': מ"ט דדילמא מתה למימרא דמת אסור במחנה לויה [יג]והתניא [יד]טמא מת מותר ליכנס למחנה לויה ולא טמא מת בלבד אמרו אלא [טו]אפילו מת עצמו שנאמר [טז]ויקח משה את עצמות יוסף עמו במחיצתו אמר אביי [יח]שמא תפרום נדה למימרא דבעיתותא מרפיא אין דכתיב [יט]ותתחלחל המלכה מאד [כ]ואמר רב שפירסה נדה והא אנן [כא]תנן חרדה מסלקת דמים פחדא צמית ביעתותא מרפיא: יש לה זכות היתה וכו': מני מתני' לא אבא יוסי בן חנן ולא ר"א בן יצחק איש כפר דרום ולא רבי ישמעאל דתניא אם יש לה זכות תולה לה שלשה חדשים כדי הכרת העובר דברי אבא יוסי בן חנן ר"א בן יצחק איש כפר דרום אומר ט' חדשים שנאמר [כב]ונקתה ונזרעה זרע ולהלן הוא אומר [כג]זרע יעבדנו יסופר זרע [כד]הראוי לספר רבי ישמעאל אומר שנים עשר חדש ואע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר [כה]דכתיב [כו]להן מלכא מלכי ישפר בצדקה פרוק ועויתך במיחן ענין הן מלכי ישפר עליך וגו'. דיתלת אמר לנבוכדנצר כשפתר לו החלום שיהא נטרד מן האנשים ולהיות עם בהמה וחיה להן מלכא אמנם המלך מלכי ישפר עליך עלמי מיטב בעיניך להאמין לעלמי: וחטיך בצדקה פרוק. מטעלן ע"י צדקה פדה: ועויתך במיחן. ועונותיך במיונת הענייים: הן מאמנון ויהי לשנתים ימים (שמואל ב יג) יש זכות תולה שלש שנים מן מלחמה (מלכים ח כב) אמר ר' יוסי כל [כז]אותן שלש שנים היה עסוק במלות וכל אותן שני שנים היה עוסק בתורה: מנחת זכרון כלל מזכרת עון פרט כמדומה הכי פירוש אימא דממנחת זכרון ליכא למיקף זכרון זכות אלא זכרון עון ואין בכלל אלא מה שנפרט אם אומר אתה כן לא נמצאת מדת הדין מקופחת מה אם מדת הפורענות מעוטה הרי מזכרת מידת הטובה מרובה על אחת כמה וכמה אלא מנחת זכרון יש לה זכות מזכרת עון אין לה זכות: מצוה

[א] חוץ מפרשת סוטה. ואפי' נסמ"ת: מעמו. שלו ר"מ: שבמקדש. שלו כל סוטה וסוטה: מאי ביניהו. כלומר במאי קמיפלגי באיזה טעמא: למחוק לה. מפרשת סוטה שבספר תורה. לת"ק מחקינן לר' יעקב לא מחקינן: כי הני תנאי. דאיפלגו נמי בכתיבה לשמה: דאינתיק. מכל נשים לשמה שלו זו: אמר רב נחמן וכו'. איהו נמי פריך דהני תנאי לאו בי הני תנאי ופריך לאידך גיסא ואית ליה נמי דרב פפא וה"ק איכא למיפרך דלהאי גיסא ואיכא למיפרך דלהאי גיסא: כתב. לה גט לגרש את אשתו ונמלך מלגרשה: כן עירו. שמו כשמו והוא מאותה העיר: שמי כשמך וכו'. ובני עיר אחת נאמנו וגט זה דאמר לי תניהו לי ותגרש בו את אשתי: פסול לגרש בו. דדרשינן לה לשמה דכתיב וכתב לה ספר כריתות. והכא נמי כתיב ועשה לה הכהן: מני. הא דקתני דכיון שנשתה נבדקת ר"ש היא דאמר מקריב מנחתה ואח"כ משקה דאי לא אקרבה כרישא לא הוה מיבדקה עד שתקרב מנחתה דכתיב מזכרת עון: כא אמר אין זכות תולה. כתמני' (לקמן ד' כב.): ר"ע היא. דאמר לעיל (ד' יט.): משקרב הקומץ אינה יכולה לחזור בה אלמא מקרבי לה קודם שתשתה: כמחנה לויה. כהר הבית דהא עזרת נשים נקעור לא נתקדשו עזרה והרי הן כמאן דלא נתקדשו עזרה לגבי הר הבית: עמו במחיצתו. וכמדבר נמי היו ג' מחנות לפנים מן הקלעים מחנה שכינה והלוים יחנו סביב למשכן העדות (במדבר ג) זה מחנה לויה והדגלים (במדבר ב) זה מחנה ישראל ומשה היה לוי וקאמר עמו: שמא תפרום נדה. אגב ביעותא דמים המריס. והנדה והזב והזבה ונעל קרי אסורים במחנה לויה כדילפינן בפסחים בפרק אלו דברים (ד' סז.): פחדא למים. דלגבה שאינה בהה פתאום אלא דומגת שמא יבואו אויבים להורגה נומת את המקור מלהוציא דם ואפי' בשעת ופתה. וההיא דנדה אלאגה איתמר דקתני הגיע שעת ופתה ולא בדקה טומאה מפני שאורח נזומנו בא ר"מ אומר אם היתה במחנה והגיע שעת ופתה ולא בדקה טהורה אם בדקה אחרי כן ומצאתה טהורה ולא אמר אורח נזומנו בא שחרדה מסלקת את הדמים: ביעתותא. הבאה פתאום כגון זו שלא היתה מרגשת עד עכשיו ופתאום היא מרגשת בצערה וכן באמר שבאת לה שמועת מרדכי פתאום: מרפיא. הדמים. פותח את המקור: מני מתני'. דקתני יש זכות תולה ג' שנים: כדי הכרת העובר. דדרים ונקתה ע"י זכות כדי וזנרעה זרע כשיעור שהעובר ניכר במעוברת: הראוי לספר. לחיות ולבא לידי סיפור שבחו של מקום: ואע"פ שאין ראיה. נמורה לדבר דזכות תולה י"ב חודש זכר לדבר. ולקמן(ו) מפרש אמאי איכא ראיה: להן מלכא מלכי ישפר עליך וגו'. דיתלת אמר לנבוכדנצר כשפתר לו החלום שיהא נטרד מן האנשים ולהיות עם בהמה וחיה להן מלכא אמנם המלך מלכי ישפר עליך עלמי מיטב בעיניך להאמין לעלמי: וחטיך בצדקה פרוק. מטעלן ע"י צדקה פדה: ועויתך במיחן. ועונותיך במיונת הענייים: הן

[ב] אין מגילתה כשירה. דכתיב וכתב לה ספר כריתות: [ג] דלא מחקינן. דכתיב וכתב לה ספר כריתות: [ד] כתב לגרש. דכתיב וכתב לה ספר כריתות: [ה] וכתב לה. דכתיב וכתב לה ספר כריתות: [ו] בעינן כתיבה. דכתיב וכתב לה ספר כריתות: [ז] לשמה. דכתיב וכתב לה ספר כריתות: [ח] ועשה לה. דכתיב וכתב לה ספר כריתות: [ט] דאמר מקריב. דכתיב ועשה לה הכהן: מני. הא דקתני דכיון שנשתה נבדקת ר"ש היא דאמר מקריב מנחתה ואח"כ משקה דאי לא אקרבה כרישא לא הוה מיבדקה עד שתקרב מנחתה דכתיב מזכרת עון: כא אמר אין זכות תולה. כתמני' (לקמן ד' כב.): ר"ע היא. דאמר לעיל (ד' יט.): משקרב הקומץ אינה יכולה לחזור בה אלמא מקרבי לה קודם שתשתה: כמחנה לויה. כהר הבית דהא עזרת נשים נקעור לא נתקדשו עזרה והרי הן כמאן דלא נתקדשו עזרה לגבי הר הבית: עמו במחיצתו. וכמדבר נמי היו ג' מחנות לפנים מן הקלעים מחנה שכינה והלוים יחנו סביב למשכן העדות (במדבר ב) זה מחנה לויה והדגלים ג' פרקאות(ב) זה מחנה ישראל ומשה היה לוי וקאמר עמו: שמא תפרום נדה. אגב ביעותא דמים המריס. והנדה והזב והזבה ונעל קרי אסורים במחנה לויה כדילפינן בפסחים בפרק אלו דברים (ד' סז.): פחדא למים. דלגבה שאינה בהה פתאום אלא דומגת שמא יבואו אויבים להורגה נומת את המקור מלהוציא דם ואפי' בשעת ופתה. וההיא דנדה אלאגה איתמר דקתני הגיע שעת ופתה ולא בדקה טומאה מפני שאורח נזומנו בא ר"מ אומר אם היתה במחנה והגיע שעת ופתה ולא בדקה טהורה אם בדקה אחרי כן ומצאתה טהורה ולא אמר אורח נזומנו בא שחרדה מסלקת את הדמים: ביעתותא. הבאה פתאום כגון זו שלא היתה מרגשת בצערה וכן באמר שבאת לה שמועת מרדכי פתאום: מרפיא. הדמים. פותח את המקור: מני מתני'. דקתני יש זכות תולה ג' שנים: כדי הכרת העובר. דדרים ונקתה ע"י זכות כדי וזנרעה זרע כשיעור שהעובר ניכר במעוברת: הראוי לספר. לחיות ולבא לידי סיפור שבחו של מקום: ואע"פ שאין ראיה. נמורה לדבר דזכות תולה י"ב חודש זכר לדבר. ולקמן(ו) מפרש אמאי איכא ראיה: להן מלכא מלכי ישפר עליך וגו'. דיתלת אמר לנבוכדנצר כשפתר לו החלום שיהא נטרד מן האנשים ולהיות עם בהמה וחיה להן מלכא אמנם המלך מלכי ישפר עליך עלמי מיטב בעיניך להאמין לעלמי: וחטיך בצדקה פרוק. מטעלן ע"י צדקה פדה: ועויתך במיחן. ועונותיך במיונת הענייים: הן

[ה] וכתב לה. דכתיב וכתב לה ספר כריתות: [ו] בעינן כתיבה. דכתיב וכתב לה ספר כריתות: [ז] לשמה. דכתיב וכתב לה ספר כריתות: [ח] ועשה לה. דכתיב ועשה לה הכהן: [ט] דאמר מקריב. דכתיב ועשה לה הכהן: מני. הא דקתני דכיון שנשתה נבדקת ר"ש היא דאמר מקריב מנחתה ואח"כ משקה דאי לא אקרבה כרישא לא הוה מיבדקה עד שתקרב מנחתה דכתיב מזכרת עון: כא אמר אין זכות תולה. כתמני' (לקמן ד' כב.): ר"ע היא. דאמר לעיל (ד' יט.): משקרב הקומץ אינה יכולה לחזור בה אלמא מקרבי לה קודם שתשתה: כמחנה לויה. כהר הבית דהא עזרת נשים נקעור לא נתקדשו עזרה והרי הן כמאן דלא נתקדשו עזרה לגבי הר הבית: עמו במחיצתו. וכמדבר נמי היו ג' מחנות לפנים מן הקלעים מחנה שכינה והלוים יחנו סביב למשכן העדות (במדבר ב) זה מחנה ישראל ומשה היה לוי וקאמר עמו: שמא תפרום נדה. אגב ביעותא דמים המריס. והנדה והזב והזבה ונעל קרי אסורים במחנה לויה כדילפינן בפסחים בפרק אלו דברים (ד' סז.): פחדא למים. דלגבה שאינה בהה פתאום אלא דומגת שמא יבואו אויבים להורגה נומת את המקור מלהוציא דם ואפי' בשעת ופתה. וההיא דנדה אלאגה איתמר דקתני הגיע שעת ופתה ולא בדקה טומאה מפני שאורח נזומנו בא ר"מ אומר אם היתה במחנה והגיע שעת ופתה ולא בדקה טהורה אם בדקה אחרי כן ומצאתה טהורה ולא אמר אורח נזומנו בא שחרדה מסלקת את הדמים: ביעתותא. הבאה פתאום כגון זו שלא היתה מרגשת בצערה וכן באמר שבאת לה שמועת מרדכי פתאום: מרפיא. הדמים. פותח את המקור: מני מתני'. דקתני יש זכות תולה ג' שנים: כדי הכרת העובר. דדרים ונקתה ע"י זכות כדי וזנרעה זרע כשיעור שהעובר ניכר במעוברת: הראוי לספר. לחיות ולבא לידי סיפור שבחו של מקום: ואע"פ שאין ראיה. נמורה לדבר דזכות תולה י"ב חודש זכר לדבר. ולקמן(ו) מפרש אמאי איכא ראיה: להן מלכא מלכי ישפר עליך וגו'. דיתלת אמר לנבוכדנצר כשפתר לו החלום שיהא נטרד מן האנשים ולהיות עם בהמה וחיה להן מלכא אמנם המלך מלכי ישפר עליך עלמי מיטב בעיניך להאמין לעלמי: וחטיך בצדקה פרוק. מטעלן ע"י צדקה פדה: ועויתך במיחן. ועונותיך במיונת הענייים: הן

[ט] דאמר מקריב. דכתיב ועשה לה הכהן: מני. הא דקתני דכיון שנשתה נבדקת ר"ש היא דאמר מקריב מנחתה ואח"כ משקה דאי לא אקרבה כרישא לא הוה מיבדקה עד שתקרב מנחתה דכתיב מזכרת עון: כא אמר אין זכות תולה. כתמני' (לקמן ד' כב.): ר"ע היא. דאמר לעיל (ד' יט.): משקרב הקומץ אינה יכולה לחזור בה אלמא מקרבי לה קודם שתשתה: כמחנה לויה. כהר הבית דהא עזרת נשים נקעור לא נתקדשו עזרה והרי הן כמאן דלא נתקדשו עזרה לגבי הר הבית: עמו במחיצתו. וכמדבר נמי היו ג' מחנות לפנים מן הקלעים מחנה שכינה והלוים יחנו סביב למשכן העדות (במדבר ב) זה מחנה ישראל ומשה היה לוי וקאמר עמו: שמא תפרום נדה. אגב ביעותא דמים המריס. והנדה והזב והזבה ונעל קרי אסורים במחנה לויה כדילפינן בפסחים בפרק אלו דברים (ד' סז.): פחדא למים. דלגבה שאינה בהה פתאום אלא דומגת שמא יבואו אויבים להורגה נומת את המקור מלהוציא דם ואפי' בשעת ופתה. וההיא דנדה אלאגה איתמר דקתני הגיע שעת ופתה ולא בדקה טומאה מפני שאורח נזומנו בא ר"מ אומר אם היתה במחנה והגיע שעת ופתה ולא בדקה טהורה אם בדקה אחרי כן ומצאתה טהורה ולא אמר אורח נזומנו בא שחרדה מסלקת את הדמים: ביעתותא. הבאה פתאום כגון זו שלא היתה מרגשת בצערה וכן באמר שבאת לה שמועת מרדכי פתאום: מרפיא. הדמים. פותח את המקור: מני מתני'. דקתני יש זכות תולה ג' שנים: כדי הכרת העובר. דדרים ונקתה ע"י זכות כדי וזנרעה זרע כשיעור שהעובר ניכר במעוברת: הראוי לספר. לחיות ולבא לידי סיפור שבחו של מקום: ואע"פ שאין ראיה. נמורה לדבר דזכות תולה י"ב חודש זכר לדבר. ולקמן(ו) מפרש אמאי איכא ראיה: להן מלכא מלכי ישפר עליך וגו'. דיתלת אמר לנבוכדנצר כשפתר לו החלום שיהא נטרד מן האנשים ולהיות עם בהמה וחיה להן מלכא אמנם המלך מלכי ישפר עליך עלמי מיטב בעיניך להאמין לעלמי: וחטיך בצדקה פרוק. מטעלן ע"י צדקה פדה: ועויתך במיחן. ועונותיך במיונת הענייים: הן

[יא] אין זכות תולה. דכתיב ועשה לה הכהן: [יב] מקריב את מנחתה. דכתיב ועשה לה הכהן: [יג] אמר רב חסדא הא מני ר"ע היא דאמר מקריב את מנחתה ואח"כ משקה ובזכות סבר לה כרבנן: [יד] והתניא. דכתיב ועשה לה הכהן: [טו] אפילו מת עצמו. דכתיב ועשה לה הכהן: [טז] ויקח משה. דכתיב ועשה לה הכהן: [יח] שמא תפרום. דכתיב ועשה לה הכהן: [יט] ותתחלחל. דכתיב ועשה לה הכהן: [כ] ואמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [כא] תנן. דכתיב ועשה לה הכהן: [כב] ונקתה. דכתיב ועשה לה הכהן: [כג] זרע יעבדנו. דכתיב ועשה לה הכהן: [כד] הראוי לספר. דכתיב ועשה לה הכהן: [כה] דכתיב. דכתיב ועשה לה הכהן: [כו] להן מלכא מלכי. דכתיב ועשה לה הכהן: [כז] אותן. דכתיב ועשה לה הכהן: [כח] כתב לגרש. דכתיב ועשה לה הכהן: [כט] ונמלך. דכתיב ועשה לה הכהן: [ל] פסול לגרש בו. דכתיב ועשה לה הכהן: [לא] אלמא וכתב לה משמע לשמה. דכתיב ועשה לה הכהן: [לב] אמר רב נחמן. דכתיב ועשה לה הכהן: [לג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [לד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [לה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [לו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [לז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [לח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [לט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [מ] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [מא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [מב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [מג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [מד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [מה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [מו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [מז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [מח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [מט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [נ] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [נא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [נב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [נג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [נד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [נה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [נו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [נז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [נח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [נט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [ס] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [סא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [סב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [סג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [סד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [סה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [סו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [סז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [סח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [סט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [ע] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [עא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [עב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [עג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [עד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [עה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [עו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [עז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [עח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [עט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [פ] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [פא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [פב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [פג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [פד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [פה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [פו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [פז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [פח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [פט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [צ] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [צא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [צב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [צג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [צד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [צה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [צו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [צז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [צח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [צט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [ק] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קי] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קיא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קיב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קיג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קיד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קטו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קטז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קיז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קיח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קיט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קכ] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קכא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קכב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קכג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קכד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קכה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קכו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קכז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קכח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קכט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קל] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קלא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קלב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קלג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קלד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קלה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קלו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קלז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קלח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קלט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קמ] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קמא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קמב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קמג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קמד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קמה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קמו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קמז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קמח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קמט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קנ] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קנא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קנב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קנג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קנד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קנה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קנו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קנז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קנח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קנט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קס] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קסא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קסב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קסג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קסד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קסה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קסו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קסז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קסח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קסט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קע] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קעא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קעב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קעג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קעד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קעה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קעו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קעז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קעח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קעט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קפ] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קפא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קפב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קפג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קפד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קפה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קפו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קפז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קפח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קפט] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קצ] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קצא] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קצב] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קצג] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קצד] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קצה] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קצו] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קצז] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קצח] אמר רב. דכתיב ועשה לה הכהן: [קצ